

Socialminister *Jacob Sørensens* svar (13. august 1974):

Det af fru *Edele Kruchow* rejste spørgsmål er løst i de administrative forskrifter, der blev udsendt, før loven om børnetilskud og andre familiedydelser trådte i kraft. I socialministeriets cirkulære af 8. juli 1969 siges det, at hvis et barn efter en ophævelse af forældrenes samliv på grund af uoverensstemmelse er hos faderen, udbetales børnetilskud til faderen. De sociale myndigheder vil oftest ikke have så nøje kendskab til en families forhold, at de selv kan tage et initiativ over for familien. For at børnetilskud skal kunne udbetales til faderen, må han eller moderen derfor selv rette henvendelse til den sociale forvaltning og meddele, at der er tale om en samlivsophævelse.

Af *Ritt Bjerregaard* (S) til undervisningsministeren (9. august 1974):

„Hvad agter ministeren at gøre for at afhjælpe situationen for de studerende med hensyn til bankernes problemer med at yde statsgaranterede lån, og hvilken forbindelse ser ministeren mellem den her skete udvikling og regeringens ønske om at overgå til statskautionerede lån?“

(Spm. nr. 367).

Begrundelse.

Dagspressen og Danmarks radio har oplyst, at mange banker på grund af lånelofter ikke ser sig i stand til at yde statsgaranteret lån til alle de studerende, der henvender sig. Direktør *Erik Sørensen*, Statens Uddannelsesstøtte, siger til radioavisen, at vanskelighederne vil blive større omkring 1. september, hvor studierne begynder igen. Sammenholdes dette med de studerendes vanskeligheder ved at få arbejde i sommerferien, kan man frygte store vanskeligheder for de studerende i næste studieår.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (19. august 1974):

Det er korrekt som anført i begrundelsen for spørgsmålet, at pengeinstitutterne under henvisning til det gældende udlånsloft har udtrykt betænkeligheder over for Statens Uddannelsesstøtte med hensyn til deres muligheder for at imødekomme de uddannelsessøgendes ønsker om optagelse af stats-

garanterede studielån i september og oktober måned 1974, hvor en stor del af statsgaranteretklæringerne for støtteåret 1974-75 vil blive udstedt.

Jeg har selvsagt forståelse for de problemer, der kan rejse sig for de uddannelsessøgende, hvis pengeinstitutterne ikke skulle finde det muligt at yde statsgaranterede studielån i det ønskede omfang. På grund af landets økonomiske situation har det været nødvendigt at føre en stram kreditpolitik, og de uddannelsessøgendes forhold må ligesom andre gruppers forhold indgå i overvejelserne omkring kreditpolitikken. Den økonomiske udvikling i den nærmeste fremtid vil vise, i hvilken udstrækning der er mulighed for ændringer i kreditpolitikken, men hensynet til dem, der specielt rammes af udlånsloftet, indgår naturligvis med stor alvor i regeringens overvejelser.

Hvad angår regeringens forslag om overgang fra statslån til statsgaranterede lån til de uddannelsessøgende, kan jeg oplyse, at den forøgelse af lånebehovet, der må forventes at opstå pr. 1. september 1975, hvis omlægningen som forventet kan gennemføres med virkning fra støtteåret 1975-76, indgår i regeringens overvejelser omkring kreditpolitikken.

Af *Hagen Hagensen* (KF) til finansministeren (12. august 1974):

„Hvilke muligheder har ministeren eller vil han tilvejebringe for at afhjælpe de urimeligheder, som uden egen skyld rammer skatteydere som følge af ændringer i den skattepligtige indkomst for indkomståret 1973 foretaget efter 15. juli 1974 på mindre end 10.000 kr. — hvilke ændringer ifølge loven ikke medfører ændret beregning af bunden opsparing?“

(Spm. nr. 368).

Begrundelse.

Finansministeren har i sit svar til mig af 6. ds. på mit spørgsmål om forholdsregler til imødegåelse og afbødning af virkningen af forkerte slutopgørelser bestridt kildeskattedirektørens oplysning om, at forkerte slutopgørelser kan komme til at ramme omkring hver femte skatteyder. Ministeren mener, at højst 8-9 pct. af de personer, der modtager slutopgørelse, får ændret den se-